

עונת שבת

ש"ק פר' "חיי שרה" תשפ"ה	שנה מ"ה	גליון מס' 2218 / מערכת 0556712073

"כי אל ארצי ואל מולדתי תלך" [כ"ד, ד']

זרה, וכן שעובד את ה', ולכן הסיבה שאברהם שולח את אליעזר לבית של בתואל ולבן, כי השקפות של עבודה זרה אפשר לשנות, אבל בנות כנען שיש להן מידות רעות, זה לא יתכן לשנות, האפשרות היחידה לשנות מידות רעות זה רק ע"י לימוד תורה, לכן רק בעם ישראל מידות לא בהכרח שיעברו בירושה, אבל אצל בנות כנען מידות רעות עוברות בירושה ולא ניתנות לשינוי. והכלי יקר מסביר את הדבר, מפני שהגמ' אומרת במסכת נידה ששלושה שותפים באדם, אביו, ואמו, והקב"ה. אביו נותן את הלבון, האמא נותנת את האודם, והקב"ה מפוח נשמה. אומר הכלי יקר, שכל המידות שבאות כתוצאה מחומריות עוברות לדורות הבאים, המידות שבאות מהשקפה מצד השכל, זה בא מהקב"ה, ואם זה בא מהבורא יתברך, זה לא עובר לדורות הבאים. ההשקפה של האבא לא חייבת להיות ההשקפה של הבן, כי השקפה זה בא מצד השכל, והשכל מגיע מהקב"ה. אבל מידות רעות עוברות בירושה, ולכן העדיף אברהם אבינו לקחת אשה מבית לבן, שמשם אשה יכולה לחזור בתשובה ולהיות צדיקה, ולא לקחת אשה מבנות כנען שלא ניתן לשנות את מידותיה. וכמו שאברהם אבינו עזב את הצלמים של אביו והאמין בה', כך גם רבקה לא הושפעה מעבודת האלילים שבבית אביה, והפכה להיות צדיקה גמורה, ולכן בדק אליעזר את מידותיה של רבקה, וכאשר ראה שהיא גומלת חסדים עשה את השידוך.

אברהם אבינו שולח את אליעזר אל משפחתו בחרן לקחת אשה ליצחק. ולמרות שאברהם ידע שבבית של משפחתו עובדים לאלילים, וכפי שנאמר מפורש שכאשר אליעזר הגיע לשם אומר לו לבן "אנוכי פינתי הבית", אומר רש"י פינתי את הבית מעבודה זרה, שואל ה"כלי יקר", איך יתכן שאברהם שולח את אליעזר לביתו של בתואל ולבן, מתוך ידיעה שהם עובדי עבודה זרה, ואילו מבנות כנען אברהם לא רצה לקחת אשה, מפני שהמידות שלהם מושחתות, האם עובדי עבודה זרה זה פחות מסוכן מאשר בעלי מידות מושחתות, והרי חז"ל אומרים שלאליעזר היתה בת שהוא רצה להשיאה ליצחק, והבית של אליעזר היה בית טוב, כפי שחז"ל דרשו על אליעזר שהיה דולה ומשקה מתורת רבו לרבים, ולמרות זאת אברהם בשום אופן לא רצה להשיא את יצחק לבתו של אליעזר, מפני שהוא מבני כנען, ונח קילל את הכנענים "ארור כנען". ומה פרוש שהכנענים ארוים, שיש להם מידות מושחתות, וכי עדיף לקחת אשה מבית של עובדי עבודה זרה, ולא לקחת אשה מבית שהמידות שלהם מושחתות? כך שואל הכלי יקר, והתשובה שהוא אומר היא, שמידות רעות עוברות בתורשה לילדים, אבל השקפות ומידות לא עוברות בתורשה, אם לאדם יש מידות מושחתות, או להבדיל מידות טובות, המידות הטובות או הרעות עוברות בתורשה לדורות הבאים, אבל אדם שיש לו השקפות נגד התורה, זה אפשר לשנות, יכול להיות שאבא יהיה עובד עבודה

החייילים הובילום לעכו, משם אמורים היו להפליג לצידון. בהגיעם לעכו פנו שומריהם, כדרך החייילים, לאחד מבתי המשתאות והוללות. אמרו השניים "אין מקום זה לרוחנו, ולא נבוא בשעריה". מה עשו השומרים, כבלום באזיקים לעמוד השער ונכנסו פנימה. לא עברה שעה, ופרש טורקי עצר לידם. "מדוע אתם כבולים לעמוד?" שאלם. סיפרו שגויסו לצבא ומיאנו להיכנס ולהתהולל. "אכן", אמר הפרש, "אין מקומכם בצבא". הציג עצמו כסגן מפקד הצבא הטורקי, הורה לשחררם מאזיקיהם, והעניק להם תעודת שחרור! משהוכיחו כי אכן הנהגתם כנבי תורה – שוחררו מעול מלכות!....

בעת שהותו של הסבא קדישא רבי שלמה אלפנרדי זצ"ל בעיר צפת, פנו אליו שני אברכים, תלמידי חכמים מובהקים, בדמעות שלישי, הם קיבלו צווי גיוס לצבא הטורקי – עליהם לעזוב את עירם ואת משפחתם, את בית המדרש וספרי הקודש, ולעמוד לעבודת הצבא! הזדקף הסבא קדישא ואמר בקול חותך: "חז"ל קבעו כי כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות! – אין להם רשות לגייס אתכם!" ידעו השניים כי צדיק גוזר והקב"ה מקיים, ויצאו רגועים. לא ארכו הימים, וחייילים טורקים התדפקו על בתי השניים, חכם מכלוף וחכם משה, והבהילום לקרקסטין לצבא. הם חיילו ונשלחו בליווי שמירה לבסיס הטייונים אשר בצידון. עם כל אמונתם התמימה, לא יכלו להימנע מהתמיהה: היכן ברכתו והבטחתו הנחרצת של הצדיק הקדוש!?

הלכות קדושת הספרים

שלוך חומש וסידור ופוח את הסידור על החומש וקדושת החומש גדולה מקדושת סידור ואין לעשות כן. ו. מה שנהגו העולם להניח בהוש"ר את הערבות על ארון הקודש צ"ל מפני שלב ב"ד מתנה ע"כ לכתחילה [עי' מ"ב ס"ו קנ"ד]. ז. אין לכתוב צ'קים שטרות חול, מכתבים וכ"ב, ע"ג ספר קדוש. ח. לעשות סימן בספר ע"י קיפול דף הספר יש להתיר למ"ב קנ"ד ס"ק ל"א שמתיר להניח ספר תחת ספר כדי להגביהו. ט. אין להניח ספר על סטנדר בשביל לתופסו אבל אם לומד ואח"כ משאירו פתוח שפ"ד וכן אם פוח הספר כדי לתפוס את הספר עצמו מותר. [לביורורים בטל. 5708673]

גשר של אמונה

במדרגות הגשר עם שאר הקטנטנים. לפתע, אחד הנכדים הקטנטנים שהיו בקבוצה של אימי מעד ונפל במעלה מדרגות הגשר, אימי עצרה את כולם, והכל נגשו להרים את הנכד הכואב ולהרגיע את רוחו. הם נגשו לטפל בו במשך כמה שניות, ואז תוך כדי שהם נמצאים במדרגות הגשר נשמע קול רעש גדול וזעזוע אדיר שטלטל את כל הגשר. המשאית נכנסה בגשר והפילה אותו. חציו של הגשר הסמוך לגבעת שמואל קרס, בו היתה נמצאת הקבוצה של אימי עם שאר הנכדים, ניסי ניסים... אילולא הנכד הקטן היה מועד ובוכה, אלא היו הם עולים כרגיל על הגשר, וודאי שזה היה נגמר באסון משפחתי איום ונורא! אימי שראתה את הגשר קורס מטרים בודדים ממנה נכנסה לפחד והתקשרה בבהלה לאחי הגדול: מה קורה, אתה בסדר? עברת את הגשר? אחי מודיע לה שברגע שסיים לחצות את הגשר עם שאר הקטנים, הרגיש את הגשר רועד וראה את הגשר קורס מטה, אך ברוך ה' הם עברו זאת בשלום.

א. השמירה על קדושת הספרים היא הכנה וסגולה לידיעה תורה [דרך ה' לרמח"ל ח"ד]. ב. יש להזהיר את המון העם שדרכם להצניע שערות זקנם הנתלשים בתוך הספרים שאין לעשות כן [שו"ת תורה לשמה ש"ן]. ג. אין להניח יציאות ישנות בתוך הספרים לגניזה רק אם יעשה מהם סימן, וכן דפים שנפלו מתוך הספרים לגניזה רק אם יעשה מהם סימן, וכן דפים שנפלו מהספר אין להניח בתוך ספרים כי הספרים אינם מקום גניזה אלא אם הדף שייך לאותו הספר. ד. אין להניח את הלולב בע"ג ספרים וכו' כובעים ועיתונים וכן טלית. ה. מצוי בשבת בבוקר

סיפור מרתק סיפר נער מבני ברק הממחיש לנו את גודל השגחת ה' על כל ברואינו. היה זה ביום שני בשעות הצהריים המאוחרות. חזרנו עם כל בני המשפחה, ההורים, הילדים, ואף הנכדים מטיוול בימי חופשת בין הזמנים, ועשינו את דרכנו בחזרה אל ביתנו בשכונת רמת אלחנן. האוטובוס הוריד אותנו בתחנת הגשר של גבעת שמואל, ומשם התחלנו לעשות את דרכנו לעבר הגשר על מנת לעלות עליו להגיע לצד השני אל ביתנו. מכיוון שהינו קבוצה גדולה של כל בני המשפחה המורחבת ב"ה, מטבעם של דברים, כל אחד הלך בקצב שלו, כך שיצא שהתפצלנו לשתי קבוצות – קבוצה אחת של כמה מהנכדים עשתה את דרכה עם אחי הגדול והחלה לעבור את הגשר, בעוד שהקבוצה השנייה, בה היתה אימי עם שאר אחי הקטנים ועוד כמה נכדים, הלכו לאט יותר, בקצב איטי, והנה אחי הגדול עלה ראשון עם כמה נכדים על הגשר, בעוד אימי היתה עדין סמוך לתחנת האוטובוס, והחלה זה עתה לעלות

לע"נ הרב אהרון שמעון ז"ל, לע"נ הרב משה דוד ב"ר שלום העשל ז"ל, לע"נ הרב דניאל ב"ר יעקב ז"ל, לע"נ הרב יעקב יצחק ב"ר אהרן שמעון ז"ל, לע"נ מרת שרה ב"ר יעקב ז"ל, לע"נ מרת צפורה ב"ר אליעזר יצחק ז"ל, לע"נ מרת דינה ב"ר שלום ז"ל